

**6ª RECOLLIDA
DE**

NANOCONTOS
PAÍS FONTEXERÍA PFX

(CURSO 2013-14)

**NANOCONTOS
PREMIADOS**

1º PREMIO (CATEGORÍA A: 1º E 2º ESO)

O pescalúas

“Hai un galego na Lúa”. Esa frase significa máis para min que para vós, explica a historia do meu tataravó:

El era un bo home, pero tiña unha obsesión. Estaba fascinado coa beleza da Lúa: tan branca, brillante, pura... Todos os días ía coa súa caña ó peirao para tentar pescar o seu fermoso reflexo na auga.

Os veciños rían, pero el non facía caso.

Ata que un día, canso de tentar pescala, mergullouse no mar para collela coas mans. Ese día, o meu tataravó desapareceu. Moitos din que morreu, pero eu seica está coa súa querida Lúa.

(Autora: Noemí Gutiérrez Ferrer-2º ESO A)

2º PREMIO (CATEGORÍA A: 1º E 2º ESO)

Hai un galego na Lúa. Ramiro está en clase como si no estuviera. Cuando corregimos, siempre está mirando hacia el techo, pensando que las lámparas son grandes estrellas y que toda la clase es su nave espacial.

Cuando el profesor lo llama y él no le hace caso, lo manda a Dirección, y cuando ya está en el pasillo piensa que las taquillas son pequeñas casas. Y cuando ve a alguien a quien no conoce, piensa que es un extraterrestre. Entonces, se pone a hablar el supuesto idioma del alienígena, que ni él mismo entiende

(Autora: Tatiana Mouriño Fernández-2º ESO B)

1º PREMIO (CATEGORÍA B: RESTO DE CURSOS)

Hai unha galega na Lúa, sentada enriba do cuarto crecente mirando un punto verde do planeta azul, cos seus ollos castaños.

Emigrou alá polo 2013 por mor da crise. Forma parte da cuadrilla de limpeza que recolle o lixo estelar. A Lúa ten os cráteres resplandecentes, e por iso está a brillar cada vez máis.

No seu tempo libre escribe contiños de ratas e trasnos, de bosques encantados, de barcos piratas, de meigas boas e fadas maléficas.

Hai unha galega na Lúa morriñenta, soñando co mar e coa choiva.

Hai unha galega na Lúa que quere voltar ó seu fogar.

(Autora: Aldara Formoso Gómez-4º ESO B)

2º PREMIO (CATEGORÍA B: RESTO DE CURSOS)

Había un galego na Lúa. Saltaba de cráter en cráter sentíndose libre como un paxaro, embargado por unha gran felicidade. Pero, de súpeto, un chirriante son empezou a retumbar por todo aquel páramo. O esperador. Ergueuse. Atopábase canso e somnolento, pero alegre. Aquel soño auguraba algo bo. Baixou a almorzar e prende a tele. O primeiro que apareceu foi a noticia dun asasinato, logo un caso de corrupción, e por último o aumento do número de parados. Apagou a tele. Isto era o pan de cada día e non quería fastidiar o seu bo humor, pero agora isto era algo irremediable. Saíu da casa. Había correo. Colleu a carta do buzón e leuna. Estaba despedido. O galego na Lúa era agora un parado na Terra.

(Autor: Pablo Monteagudo Lago-3º ESO B)